

عنوان مقاله:

بررسی مؤلفه های پایداری در خانه سلطان بیگم شجاعی و نمود آن در آثار معاصر ایرانی

محل انتشار:

دومین همایش ملی اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

مرجان رضایی یزدی

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار در چند دهه اخیر در تمام کشورهای دنیا از اهمیت ویژه ای برخوردار است و ه دف اصلی آن حفظ محیط زیست و انرژی های تجدیدناپذیر است. ما نیز در یک جامعه جهانی زندگی می کنیم و علاقه مندیم از پیشرفتهای جهان امروز بهره مند شویم، لیکن در کنار آن باید به این نکته توجه کنیم که گذشته معماری ما بسیار درخشان است و باید از الگوهای سنتی به ویژه در زمینه پایداری با نگرش خلاقانه در معماری نوین امروزمان بهره بگیریم. در این راستا هرچقدر شناختمان از معماری گذشته ایرانی بیشتر باشد، بهتر می توانیم طرح های نوین که با اصول پایدار سنتی پایه ریزی شده خلق کنیم. در مقاله حاضر سعی به بررسی اشتراکات عناصر پایدار به کار گرفته شده در خانه سلطان بیگم شجاعی (دوره قاجار) و آثار معاصر معماران ایرانی (از سال 1340 تا کنون) با هدف بررسی چگونگی بهره گیری از معماری سنتی و تجربیات گذشته در جهت حل معضل انرژی و تبیین جایگاه معماری ایرانی اسلامی و مطابقت آن با معماری نوین در جهت بهینه سازی مصرف انرژی و نیز معرفی تجربیات عملی موفق در آثار معاصر ایرانی و در آخر مقایسه فرهنگ گذشته و معاصر در میزان مصرف انرژی، روش تحقیق در این پژوهش از نوع توصیفی-تحلیل و جمع آوری اطلاعات به شیوه کتابخانه ای بوده است که بر اساس نمونه موردی به تلیل عناصر پایدار معماری سنتی پرداخته شده است. نتایج تحقیق حاکی از اینست که عناصر مطرح شده در نمونه موردی واجد قابلیت های فراوانی در بهره برداری اکولوژیک انواع انرژی ها در عصر قاجار بوده است. با بررسی نمونه های معاصر طراحی شده توسط معماران ایرانی می توان این عناصر را به شکلی نوین در عصر حاضر نیز مورد استفاده قرار داد، و نیز این نتیجه حاصل شد که برخی از این عناصر (برای مثال فضاهای اقلیمی تابستان نشین و زمستان نشین) نسبت به برخی دیگر (حیاط مرکزی) نادیده گرفته شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار- راهکارهای پایدار معماری سنتی- معماری پایدار- معماری معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215786>

